

Tot reciclant el vampirisme

La història. País Basc, 1876-1936. Una nena de 10 anys resulta ferida en un bombardeig de la darrera guerra carlista, una misteriosa dona la salva, però a partir d'aquest moment la nena veurà alterada la seva existència...

Les formes. El gènere fantàstic sobreviu amb transfusions imaginatives que, entre el classicisme i la innovació, perpetuen alguns dels seus mites fundacionals. A 'Todas las lunas' (llargi guztiak) és el vampirisme qui ha estat objecte de revisió, en clau basca. El cineasta Igor Legarrena (Bilbao, 48 anys) confegeix una mena de conte infantil on, de manera subtil a estones i altres ficant mà a un humor també infantil, embeleix amb imatges oníriques un estat de possessió malèvola. Per-

què 'Todas las lunas' articula un relat d'aparent indefensió, protagonitzat per una nena (esplèndida Haizena Carneros) que deambula per un bosc de tèrbola fascinació. Malgrat les evocacions al mite vampíric, el film mai no ho explicita, deixant que la intuïció (o imaginació contaminada) de l'espectador arrodoneixi la funció. Amb semblants ambigüitats, les solitàries aventures de la nena precisen d'un canvi. D'un gir de guió, que és produeix amb la irrupció

d'un home, el Cándido (no pas el de Voltaire), que socialitzarà la vampíra, posant-li nom: Amaia. Aleshores és quan entra en escena un altre element fonamental com ara la religió. Igor Legarrena i el seu coguionista Jon Sagalá pretenen contraposar possessions demoníaques amb possessions divines. Unes i altres no persegueixen altra cosa que la vida

eterna. En aquest enfrontament maniqueu, 'Todas las lunas' es permet llicències (no diré si poètiques) sobre els paradigmes, o els tòpics, de qualsevol relat on els deixebles del comte Dracula difícilment surarien. Mentrestant, la pel·lícula gòtica a la basca aconsegueix un dels seus objectius: la bondat estètica. És a dir, que la tenebrosament fascinant posada en esce-

na ens captivi l'ànim.

El fons. Que això de viure eternament és un no viure.

La imatge. Amaia llençant-se al fons d'un llac espectral i vivificant.

La frase. 'Un beso me condena, ¿puede ayudar un demonio?', que es pregunta l'Amaia. Molt difícil. A no ser que sigui un dimoni de bondat.

La recomanació. Addictes al 'fantàstic', així com als contes més o menys meravellosos.

'Todas las lunas'

Director: Igor Legarrena.

Intèrprets:

Haizena

Carneros,

Imanol Nabea,

Itziar Ituño,

Zorion Eguilor,

Elena Uriz.

Espanya-França,
2021. 102'.

Screenbox

Lleida.